

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Tos/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010625
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8712010625.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.12.2016, v trestnej veci odsúdenej F. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/169/2012 zo dňa 19.09.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdenej F. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým uznesením sp. zn. 5T/169/2012 zo dňa 19.09.2016 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdená F. W. sa v skúšobnej dobe uloženej jej rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/169/2012 zo dňa 17.06.2013, právoplatného dňom 24.07.2013, neosvedčila a trest odňatia slobody uložený jej podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 mesiacov vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení uznesenia, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdená podala sťažnosť. Svoju sťažnosť odôvodnila podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.10.2016. Odsúdená poukázala na tú skutočnosť, že v Trenčíne bola odsúdená a bol jej uložený trest povinnej práce 200 hodín, ktoré poctivo vykonáva. Po odpracovaní týchto 200 hodín bola jej prisľúbená práca. Je toho názoru, že sudkyňa Okresného súdu Poprad je proti nej zaujatá. V tejto súvislosti zdôraznila, že nebrala ohľad na to, že ona s deťmi bola týraná manželom. Riadne vychováva svoje dve maloleté deti a vykonáva si aj svoj trest. Zároveň žiada, aby jej sťažnosti bolo vyhovené.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad zaujal stanovisko k sťažnosti, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.11.2016, kde konštatuje, že uvádzanú zaujatosť JUDr. Petruškovej považuje za nedôvodnú. Prokurátor zdôraznil, že odsúdená bola za iný skutok spáchaný počas skúšobnej doby a to Okresným súdom Trenčín a nie je podstatné, či ide o to isté dieťa a rovnakým poškodeným. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že odsúdenej bola uložená povinnosť zaplatiť starým rodičom maloletej V. M. v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 553,80 eur. Túto povinnosť si nespĺnila. Prokurátor považuje sťažnosť odsúdenej za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 5T/169/2012 zo dňa 17.06.2013 uznal odsúdenú F. W. vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za to jej súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. zároveň uložil povinnosť zaplatiť starým rodičom maloletej V. M. v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 553,80 eur.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2013. Koniec skúšobnej doby pripadal na deň 25.10.2014.

Súd skúmal, ako sa odsúdená správala počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Pri tomto skúmaní súd prvého stupňa zistil, že odsúdená F. W. bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/129/2014 zo dňa 21.06.2016 uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Za to jej súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Skutok je vymedzený tak, že odsúdená vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletej V. M. si neplnila od júla 2013 až do 21.06.2016, čím jej vznikol dlh na výživnom za uvedené obdobie najmenej vo výške 1.490,48 eur.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2016.

Odsúdená pri svojom výsluchu na verejných zasadnutiach konštatovala, že dlžné výživné nezaplatila. Bola nezamestnaná a vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzačka o zamestnanie. Bola jej priznaná dávka v hmotnej núdzi. Konštatovala, že nie je si istá, či v skúšobnej dobe bola zamestnaná, no pracovala aj v Čechách v meste Brno ako operátorka pri solárnych paneloch. Bolo to po mesiaci júl 2013. Jej príjem bol okolo 12.000,- Kč. Pracovala prostredníctvom pracovnej agentúry Edimax so sídlom v Bardejove.

K rodinným pomerom uviedla, že stará sa o svojho syna P. A., ktorého zobrala z detského domova. S dcérou sa nekontaktovala iba kvôli tomu, že starí rodičia jej to neumožnili.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykoná iné uložené sankcie a plne uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil. Inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať podmienene odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu a súčasne môže

a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,

b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1/,

c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne záveru, že odsúdená F. W. v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia nevedla riadny život. V skúšobnej dobe podmienene odsúdenia spáchala ďalší trestný čin a to zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zák., za čo bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/129/2014 zo dňa 21.6.2016. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď vyslovil, že odsúdená sa v skúšobnej dobe neosvedčila a uložený trest odňatia slobody, ktorý bol pôvodne podmienene odložený, vykoná.

Je potrebné v tomto prípade zdôrazniť, že súd nemohol aplikovať alternatívu smerujúcu trebárs k predĺženiu skúšobnej doby a to z dôvodu, že táto skúšobná doba u odsúdenej už uplynula.

Odsúdená F. W. doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, teda súd prvého stupňa nepochybil ani pri zaradení odsúdenej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdená v rámci sťažnosti vzniesla námietku zaujatosti vo vzťahu k samosudkyni. Túto námietku bližšie nešpecifikovala. Poukázala iba na tú skutočnosť, že v pôvodnom konaní podávala sťažnosť pre jej zaujatosť. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 31 ods. 4 Tr. por., kde námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia sudcu. Okrem samotnej skutočnosti, že odsúdená nešpecifikovala dôvody vylúčenia, je potrebné uviesť, že poukázala iba, že túto námietku vznášala aj v pôvodnom konaní. Nemožno túto námietku, ktorú vzniesla v rámci sťažnostného konania, kvalifikovať ako námietku, ktorá by bola vznesená bez meškania, pretože odsúdená opakovane sa zúčastnila na verejných zasadnutiach, ktoré boli v tejto trestnej veci vykonané, kde sa rozhodovalo o osvedčení, resp. neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Sťažnostný súd sa touto námietkou nezaoberal, keďže nebola podaná bez meškania.

Krajský súd nezistil pochybenie v postupe súdu prvého stupňa, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.